

Кардашевъ на ловъ.

I

Чудата накана.

Извѣстний столиченъ писатель-реалистъ, Кардашевъ, изѣзъ отъ домътъ си рано, единъ есененъ день, и тръгна да кръстосва града.

Той си бѣ далъ дума да си не връща у тѣхъ си този денъ, додѣто не намѣри тема за една нова повѣсть, изъ столичния животъ.

Тая тема трѣбваше да биде нова. Искаше той да напише повѣсть на единъ новъ житейски мотивъ, повѣсть, която да се различава отъ досегашните му сатирически драски, по силата и глѣбината на страстъта, по симпатичния или необикновенъ нравственъ обликъ на героя ѝ.

— И наистина, каква полза,—каза си той,—вѣчно да рисувамъ картини на дребнави характери и души, да изваждамъ на сцената сѣ тие дѣлнични, прозаични интереси и тревогици изъ живота на столицата! Съ такива дреболии и азъ щѫ издребнѣх. Азъ щѫ се обърна про-